

دستور زبان جامع دوازدهم

درس اول

جملات معلوم و مجهول (Active and passive voice)

همانطور که می‌دانید یکی از ساختارهای اصلی جمله در زبان انگلیسی به شکل زیر است:

مفعول (Object) + فعل (Verb) + فاعل (Subject)

که ما به اختصار آن را **S.V.O** می‌نامیم. I study physics every Sunday.

S V O

انواع فعل: یکی از انواع طبقه بندی افعال در زبان انگلیسی، **افعال لازم** و **افعال متعدی** است.

۱- **لازم، ناگذر intransitive** / به افعالی می‌گویند که نیاز به مفعول ندارند.
مانند walk, go, arrive, go, lie, sneeze, sit, die...

۲- **متعدی، گذرا transitive** / به افعالی می‌گویند که نیاز به مفعول دارند.
مانند play, watch, ride, understand, buy, take...

افعال

نکته: فقط جملاتی را می‌توان به صورت مجهول بیان کرد که دارای مفعول می‌باشند. مفعول، همیشه بعد از فعل اصلی می‌آید و نحوه تشخیص آن به شکل زیر است:

چه چیز را، چه کس را، از چه چیز، به چه چیز، با چه چیز....

مثال: در جمله I am watching a cartoon. من تماشا می‌کنم، "چه چیز را؟ کارتون را" که cartoon مفعول است، ولی در جمله I helped my mother. من کمک کردم "به چه کسی؟ به مادرم و my mother مفعول است.

نکته: در زبان انگلیسی، متمم وجود ندارد و کلماتی که بعد از حروف اضافه می‌آیند، نیز مفعول محسوب می‌شوند.

در جملات معلوم (active)، فاعل به **عامل** یا **کننده** عمل فعل دلالت دارد. در واقع ما از افعال معلوم برای بیان اینکه **فاعل چه کاری را انجام می‌دهد** استفاده می‌کنیم. به این مثالها توجه کنید:

• The dog **chased** the cat.

سگ، گربه را دنبال کرد.

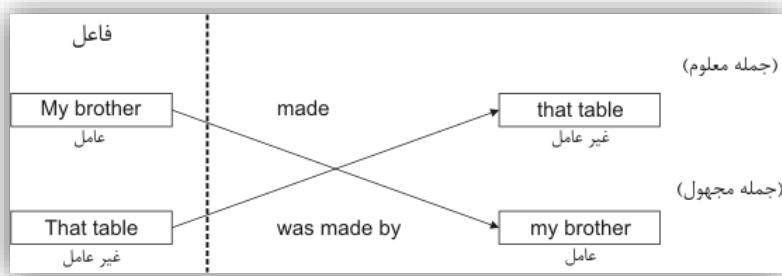
• My father **built** this house in 1960.

پدرم این خانه را در سال ۱۹۶۰ ساخت.

ولی در جملات **مجهول (passive)**، یا کننده کار مهم نیست یا نمی‌خواهیم نامش را ذکر کنیم و در واقع، به ما این اجازه را می‌دهند که کسی یا چیزی را

که کننده یا انجام دهنده عملی نیست (غیر عامل) در جای فاعل قرار دهیم. در واقع از افعال مجهول برای بیان اینکه **چه عملی بر روی فاعل اتفاق**

می‌افتد، استفاده می‌شود:

- The cat **was chased** by the dog.

گره توسط سگ دنبال شد.

- This house **was built** in 1960.

این خانه در سال ۱۹۶۰ ساخته شد.

نکته: هنگام استفاده از حالت مجهول، توجه داشته باشید که در اغلب موارد اینکه چه کسی یا چه چیزی عمل را انجام می‌دهد نامعلوم یا بی‌اهمیت است. مثلاً در جمله زیر اینکه چه کسی اتاق را تمیز می‌کند برای گوینده اهمیت ندارد:

- This room **is cleaned** every day.

این اتاق هر روز تمیز می‌شود.

ولی اگر بخواهیم بیان کنیم که چه کسی (یا چه چیزی) آن عمل را انجام داده است، در این صورت باید از حرف اضافه **by** استفاده کنیم:

This house **was built by** my father.

این خانه توسط پدرم ساخته شد.

This picture **was painted by** a great painter.

این نقاشی توسط یک نقاش بزرگ کشیده شد.

یک نکته بی‌ربط: 😊 دستورنویسان زبان فارسی معتقدند تا حد امکان از کلمه "توسط" استفاده نکنید و بیشتر از جملات معلوم استفاده کنید، چون این ساختار، نوعی گرده برداری از زبان انگلیسی است!

ساختار جملات مجهول:

بطور کلی برای ساخت صیغه مجهول از فعل معلوم، ابتدا مفعول جمله معلوم را در اول جمله می‌آوریم، سپس فعل to be را به همان زمان فعل معلوم می‌آوریم و اسم مفعول همان فعل را به آن می‌افزاییم:

Active: Somebody cleans this room every day.
S V O

Passive: This room is cleaned every day.
O V

Active: He **bought** this car last week.

Passive: This car **was bought** last week.

اکنون که با ساختار کلی جملات مجهول آشنا شدید، در جدول زیر می‌توانید فهرست افعال معلوم و معادل مجهول آنها را ملاحظه کنید:

زمان	وجه معلوم	وجه مجهول	علائم زمانی
Simple present حال ساده	V V+ s/es	am/is/are + pp	every- each- تکرار (always- never- usually...)- on Sundays...
Present continuous حال استمراری	am/ is/are + فعل + ing	am/is/are + being + pp	now- at the moment- these days- nowadays
Simple past گذشته ساده	V + ed یا بی قاعده	was/were + pp	yesterday- last- ago- previous- past- in (1990)
Past continuous گذشته استمراری	was/were + فعل + ing	was/ were + being + pp	فی‌دزمان گذشته + at this time دو واحد زمانی + between + ماضی استمراری / ماضی ساده + When ماضی ساده / ماضی استمراری + While
Present perfect ماضی نقلی	have/has + PP	have + been + pp	مبدأ زمان + since طول زمان + for yet- already- lately- recently- just- ever- so far- up to now- twice- several times...
Past perfect ماضی بعید	had + pp	had + been + pp	ماضی بعید + before + گذشته ی ساده ماضی بعید + when + گذشته ی ساده گذشته ی ساده + because + ماضی بعید گذشته ی ساده + after + ماضی بعید
Simple Future آینده ساده	will + فعل	will + be + pp	soon- next- later- in the future- in (two weeks)
Present Infinitive مصدر با to	to + فعل	to be + pp	The book wants to be kept.

زمان	مثال معلوم	مثال مجهول	جمله معلوم	معادل مجهول
Simple present حال ساده	keep	is kept	I keep the butter in the fridge.	The butter is kept in the fridge.
Present continuous حال استمراری	is keeping	is being kept	John is keeping my house tidy.	My house is being kept tidy.
Simple past گذشته ساده	kept	was kept	Mary kept her schedule meticulously.	Mary's schedule was kept meticulously.
Past continuous گذشته استمراری	was keeping	was being kept	The theater was keeping a seat for you.	A seat was being kept for you.
Present perfect ماضی نقلی	have kept	have been kept	I have kept all your old letters.	All your old letters have been kept.
Past perfect ماضی بعید	had kept	had been kept	He had kept up his training regimen for a month.	His training regimen had been kept up for a month.
Simple Future آینده ساده	will keep	will be kept	Mark will keep the car.	The car will be kept.
Conditional Present آینده در گذشته	would keep	would be kept	If you told me, I would keep your secret.	If you told me, your secret would be kept.

☑ اکنون سعی کنید جملات زیر را به معلوم تبدیل کنید، البته کمی سخته ولی

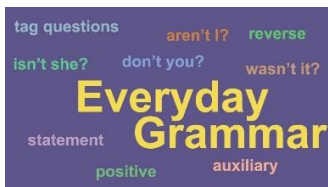
- + Butter is made from milk.
- + The house was cleaned last week.
- + The door will be opened.
- + The house is being cleaned.
- + The house was being cleaned when I arrived.
- + My car has been stolen.
- + The mail had been opened.
- + The project must be sent to the teacher by Sunday.

👉 نکاتی برای مطالعه بیشتر: ویژه زبان تخصصی

<i>Tense</i>	<i>Active voice</i>	<i>Passive voice</i>	<i>Active sentence</i>	<i>Passive equivalent</i>
Conditional Past آینده در گذشته کامل	would have kept	would have been kept	I would have kept your bicycle here if you had left it with me.	Your bicycle would have been kept here if you had left it with me.
Present Infinitive مصدر	to keep	to be kept	She wants to keep the book.	The book wants to be kept.
Perfect Infinitive مصدر کامل	to have kept	to have been kept	Judy was happy to have kept the puppy.	The puppy was happy to have been kept.
Present Participle & Gerund اسم مصدر	keeping	being kept	I have a feeling that you may be keeping a secret.	I have a feeling that a secret may be being kept.
Perfect Participle وجه مصدری اسم مصدر!	having kept	having been kept	Having kept the bird in a cage for so long, Jade wasn't sure it could survive in the wild.	The bird, having been kept in a cage for so long, might not survive in the wild.

سوالات کوتاه یا ضمیمه (Tag Questions)

سوال کوتاه، سوالی است که گاهی برای کسب تایید از طرف مقابل به کار می‌رود و معادل آن "مگر نه، این طور نیست" است. شکل صحیح ساختن سوال کوتاه به شکل زیر است:

? ضمیر فاعلی + فعل کمکی منفی, جمله مثبت

? ضمیر فاعلی + فعل کمکی مثبت, جمله منفی

1- It was cold last week, **wasn't it**?

هفته پیش هوا سرد بود، درست است؟

2- You didn't like the food, **did you**?

تو از غذا خوشت نیومد، مگه نه؟

چند نکته مهم:

الف- در سوال کوتاه، فعل کمکی باید مخفف و کلمه آخر باید ضمیر فاعلی باشد که فاعل.

Maryam is not in the mood today, **isn't** she? نه ~~is not~~ Maryam?

ب- اگر جمله حاوی فعل کمکی یا مدال باشد، در سوال کوتاه از خود آن استفاده می‌کنیم.

3- You are from Iran, **aren't** you?

شما اهل ایران هستید، درست است؟

4- You have been playing soccer, **haven't** you?

تو در حال فوتبال بازی کردن بوده ای، مگه نه؟

ج- اگر جمله اول، فعل اصلی داشته باشد و حال ساده باشد، از فعل کمکی **do, does** استفاده کنیم.

5- They live in France, **don't** they?

آنها در فرانسه زندگی می‌کنند، مگه نه؟

د- ولی جمله اول، فعل اصلی داشته باشد و ماضی ساده باشد، از فعل کمکی **did** استفاده می‌کنیم.

6- You left your car in the parking, **didn't** you?

ه- جملاتی که دارای کلمات زیر میباشند، منفی محسوب میشوند و پرسش کوتاه آنها مثبت است.

never, hardly, few, little, no, nothing,

7- She said nothing, **did** she?

و- سوال ضمیمه ای که برای **I am** استفاده می‌شود **aren't I** است.

8- I'm in charge of the food here, **aren't I**?

نکات مهم:

۱- برای جملات امری، چه مثبت، چه منفی از **will you** استفاده می‌کنیم.

Shut the door, **will you?**

Don't turn the TV up, **will you?**

✓ اما برای جملات امری مثبت، میتوان از **would you, could you, can you** نیز استفاده کرد.

Give me that book, **would you?**

۲- اگر جمله با **let's** شروع شود، سوال کوتاه آن با **shall we** ساخته می‌شود. (چون در واقع **let's** یعنی بیا با هم کاری انجام دهیم).

Let's study together, **shall we?**

۳- اما اگر جمله اصلی با **Let us** شروع شود، سوال کوتاه آن مانند جملات امری است. (چون این عبارت در واقع به معنی "به ما اجازه بده کاری انجام دهیم" است).

Let us watch a cartoon, **will you?**

۴- برای جمله های مرکب، پرسش کوتاه بر اساس نزدیکترین جمله به سوال کوتاه ساخته می‌شود.

She was very tired but she didn't take a rest, **did she?**

۵- برای جملات پیچیده، از جمله پایه یا هسته، (main clause) سوال کوتاه می‌سازیم.

Though he worked hard, he didn't do well in the exam, **did he?**

۶- اگر گوینده جمله نظر خود را درباره موضوعی بگوید، سوال کوتاه از جمله عقیده وی ساخته می‌شود.

I believe that most of the workers have attended their work on time, **haven't they?**

نکته: ولی اگر نظر کسی دیگر را درباره موضوعی عنوان کنیم، پرسش کوتاه از همان فعل اول که عقیده را بیان می‌کند ساخته می‌شود.

My mother believes that I always ignore my little brother, **doesn't she?**

در این زمینه به این تست کنکور توجه فرمایید:

Jane believes that her team members easily won the game because they are familiar with teamwork,

انسانی ۹۸

a- aren't they

b- didn't they

c- didn't she

d- doesn't she

پاسخ با شما.

نکته تلفظی:

آهنگ سوال کوتاه معمولاً افتان است، مگر اینکه قصد ما از سوال، رسیدن به یک جواب واقعی باشد.

The weather is terrible, isn't it? ↘

گوینده فقط به قصد گرفتن تایید این سوال را پرسیده است.

You leave us now, don't you? ↗

گوینده واقعا نمیداند مخاطب قصد رفتن دارد یا دارد.

ساختار جملات مرکب و پیچیده در زبان انگلیسی

Compound and Complex Sentences

در زبان انگلیسی، چند نوع جمله وجود دارد:

۱- جملات ساده (Simple Sentences)

جمله ساده به جمله ای می‌گویند که از یک نهاد و گزاره (فاعل، فعل و بقیه اجزای جمله) تشکیل شده است و به خودی خود جمله مستقلی است. در آخر جملات ساده، از نقطه استفاده می‌کنیم. مثال:

Maryam is happy.

S V C

We ate our lunch.

S V O

۲- جملات مرکب (Compound Sentences)

جمله مرکب به جمله ای می‌گویند که از چند جمله ساده تشکیل شده است ولی به جای نقطه در بین آنها از یک کلمه ربط همپایه استفاده شده است.

کلمات ربط همپایه (Coordinate Conjunctions) که دو جمله کامل و معنی دار را به هم ربط می‌دهند و در این صورت هر دو

جمله از نظر اهمیت یکی هستند، یعنی هر دو جمله اصلی و معنی دار هستند. برخی از این کلمات عبارتند از:

on the other hand (از طرف دیگر)

therefore (بنابراین)

consequently (در نتیجه)

indeed (در واقع)

in addition (به علاوه)

conversely (بر عکس)

e.g. We talked to him for hours, consequently, he agreed to join us in our plans.

ما ساعتها با او صحبت کردیم، در نتیجه او موافقت کرد در طرحهایمان به ما بپیوندد.

نکته: چند تا از مشهورترین کلمات ربط همپایه به **fanboys** شهرت دارند که این حروف به ترتیب به جای کلمات زیر به کار می‌روند.

F = for

A = and

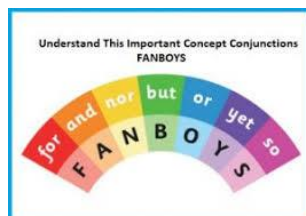
N = nor

B = but

O = or

Y = yet

S = so

1- I go to the library, **for** I love to read.

2- My friend likes to go mountain-climbing **and** swim in the ocean.

3- The president arrived **and** gave an hour-long speech.

4- He didn't return my calls, **nor** did he respond to any of my texts.

- 5- Neither the yoga **nor** the running made my back feel any better.
 6- The dress was beautiful **but** it was a little expensive.
 7- I tried a lot for my homework, **yet** I couldn't even get a B.
 8- All the shops are closed by now, **so** what do you want to do instead?
 9- We can draw lessons from the past, **but** we cannot live in it. [Lyndon B. Johnson]

نکته ۱- البته for در اصل، جز کلمات وابسته ساز است نه همپایه ساز، و معنی آن "زیرا" است.

نکته ۲- بعد از کلمات neither و nor (به معنی نه این، نه آن) اگر جمله باشد، به شکل سوالی نوشته می‌شود. (مثال ۴)

✓ اما اگر بعد و قبل از این کلمات، یک عبارت یا یک کلمه باشد، ساختار جمله تغییری نمی‌کند. (مثال ۵)

کلمات ربط همپایه مرکب: چند کلمه ربط هستند که به صورت مرکب به کار می‌روند و عبارتند از:

not only but also	(نه تنها.....بلکه)
neither nor	(نه این.... نه اون)
either or	(اینیا اون)
whetheror	(چه این.....چه اون)
both and	(هم این.....هم اون)
not but	(نه این.....بلکه اون)
asas	(مثل این.....)

۳- جملات پیچیده (Complex Sentences)

یک جمله پیچیده شامل یک جمله ساده با معنی کامل و مستقل می‌باشد به همراه یک جمله ناقص که به تنهایی معنی کاملی ندارد و حاوی یک کلمه ربط وابسته است.

کلمات ربط وابسته (Subordinate Conjunctions) هستند که یک بند را وابسته بند دیگر می‌کنند و آغازگر یک عبارت قیدی

(adverb clause) هستند که برای بیان زمان، دلیل، شرط، نتیجه، تضاد، هدف و ... به کار می‌روند. برخی از این کلمات عبارتند از:

even though (با وجود اینکه)	while (در حالیکه)
when (وقتی که)	unless (مگر اینکه)
so that (به طوری که)	as if (گویا)

E.g. I like to go out, although it is late.

دوست دارم بیرون بروم، اگر چه دیر است.

برای پی بردن به تفاوت این دو دسته به مثال زیر توجه کنید.

My father arrived while I was still sleeping.

این مثال از دو قسمت تشکیل شده است:

۱- My father arrived که بند اصلی (main clause) می باشد که به آن جمله پایه نیز می گویند، چون به تنهایی حایز معنی می باشد: " پدرم رسید".

و ۲- while I was still sleeping که بند وابسته (adverb clause) می باشد که به آن جمله پیرو نیز می گویند، چون به تنهایی دارای معنی نمی باشد و معنی آن وابسته به جمله قبل می باشد: "وقتی من هنوز خواب بودم".

و ۳- کلمه ربطی while که دو بند را به هم متصل کرده است (subordinate conjunction) و جزء بند وابسته می باشد.

My father arrived while I was still sleeping.
 main clause subordinate conjunction adverb clause

گفته شد که کلمات ربطی از نظر دستوری آغازگر یک عبارت قیدی می باشند، در مثال بالا عبارت قیدی در مورد زمان رسیدن پدرم توضیح می دهد.

یک نکته‌ی نقطه‌گذاری: بند وابسته می تواند قبل یا بعد از بند اصلی به کار رود، اما در صورتی که قبل از بند اصلی به کار رود، آوردن کاما بین دو

جمله ضروری است. یعنی وقتی حرف ربط در اول جمله بیاید، بین دو جمله کاما می‌گذاریم و زمانی که بین دو جمله بیاید، نیازی به کاما نیست.

1- When I got home, they were still watching TV.

2- They were still watching TV when I got home.

دقت کنید که کلمات ربطی برای ایجاد ارتباط بین دو بند در ابتدای بند وابسته یا عبارت قیدی به کار می روند.

ربط دهنده های زمان

when / whenever / while / before / after / since / as soon as / as long as / until / till / now that / once / by the time

ربط دهنده های دلیل

since / because / as / for

ربط دهنده های تضاد

although / though / even though / while

و ربط دهنده‌های شرط

whether / unless / provided that / on condition that / in case / in the event that / supposing that / if assuming that / even if / if only

درس دوم

عبارتهای توصیفی (Adjective Clauses)

یادآوری:

در درس قبل به یکی از ساختارهای رایج انگلیسی یعنی **SVO** اشاره کردیم، آیا می دانید گاهی با استفاده از عبارتهای توصیفی، عبارتهای اسمی، عبارتهای قیدی و می توان جمله را طولانی تر کرد.

عبارت وصفی: (Adjective Clause) به عبارتی گفته می شود که به توصیف اسمی می پردازد و برخلاف صفت‌های ساده که قبل از اسم به کار می روند، این عبارتها بلافاصله بعد از موصوف خود به کار می روند. به این عبارتها، قضیه وصفی، عبارت توصیفی، عبارت توصیفی و... نیز گفته می شود. عبارتهای توصیفی معمولاً با یک **ضمیر موصولی (Relative Pronoun)** آغاز می شوند و همگی به معنی "**که**" می باشند. ضمائر موصولی عبارتند از:

who- whom- which- that- whose- where- when- why,...

۱- who

اگر اسمی که می خواهیم توصیف کنیم، اسم انسان باشد و این اسم، حالت **فاعلی** داشته باشد و خود کننده کار باشد، از ضمیر موصولی **who** استفاده می کنیم و پس از آن، **فعل** می آید.

1- The man **who** could speak English was my teacher.

2- I saw a child **who** was speaking four languages fluently.

۲- whom

اگر اسم مورد توصیف، اسم انسان باشد ولی خود کننده کار نباشد، بلکه حالت **مفعولی** داشته باشد و کار بر او واقع شده باشد، از ضمیر موصولی **whom** استفاده می کنیم و پس از آن، **فاعل و فعل** می آید. (فاعلی که کننده کار است).

3- Mina is a girl **whom** you can talk with about your problem.

4- This is the man **whom** I met in the park yesterday.

۳- which

اگر اسم مورد وصف، غیر انسان باشد و خود نیز کننده کار باشد و یا حالت **فاعلی** داشته باشد، از ضمیر موصولی **which** استفاده می کنیم و پس از آن، **فعلی** می آید که آن اسم انجام داده است.

3- He made a machine **which** can fly.

4- I like the car **which** drives very fast!

۴- which

اگر اسمی که توصیف می شود، اسم غیر انسان باشد ولی خود کننده کار نباشد و حالت **مفعولی** داشته باشد، باز هم از ضمیر **which** استفاده می کنیم و پس از آن، **فاعل و فعل** می آید.

5- This is the book **which** I talked about last night.

6- The book **which** I bought was very expensive.

نکاتی برای مطالعه بیشتر: ویژه کنکور

۵- where

در صورتی که اسم مورد وصف، اسم مکان باشد، از ضمیر موصولی **where** استفاده می کنیم و پس از آن **فاعل و فعل** می آید.

9- This is the park **where** (on which) I left my key.

10- We visited the house **where** our father was born.

۶- **when**

در صورتی که اسم مورد توصیف، **زمان** باشد (روز، ماه، سال، تاریخ...)، از ضمیر موصولی **when** استفاده می‌کنیم و پس از آن، **فاعل و فعل** می‌آوریم. (طبیعی است که مکان و زمان، نمی‌توانند کننده کار باشند!)

11- It's January first. It's the day **when** (on which) she was born.

12- Nourooz is a day **when** people are very happy.

۷- **why**

اگر اسم مورد توصیف، کلمه **reason, cause** (دلیل) و یا مترادفهای آنها باشد، از ضمیر موصولی **why** استفاده می‌کنیم و پس از آن، **فاعل و فعل** می‌آوریم.

13- This is the reason **why** (for which) I can't tell you the truth.

14- That was the reason **why** I didn't return your book.

۸- **whose**

اگر اسم مورد توصیف، **مالک** اسم دیگری باشد، از ضمیر **whose** استفاده می‌کنیم و هم قبل و هم بعد از آن، **اسم** می‌آوریم. به این صورت که: اسم اول، مالک اسم دوم است:

7- He is a man **whose** books are famous.

8- This is the table **whose** leg is broken.

خلاصه کاربرد ضمائر موصولی:

عبارت توصیفی

بقیه عبارت	ضمیر موصولی (RP)	اسم (N - مرجع)
V.(O)	who	اسم انسان
S.V.(O)	whom	اسم انسان
V.(O)	which	اسم غیر انسان
S.V.(O)	which	اسم غیر انسان
S.V.(O)	where (in/at which)	اسم مکان
S.V.(O)	when (in/on which)	اسم زمان
S.V.(O)	why (for which)	(و کلمات مشابه) reason
اسم (انسان یا غیر انسان)	whose	اسم (انسان یا غیر انسان)

نکته ۱: می‌توان به جای **who**، **which** و **whom** می‌توان **that** به کار برد.

نکته ۲: به جای **whom** می‌توان **who** به کار برد، ولی به جای **who**، نمی‌توان **whom** به کار برد.

نکته ۲: در ساختار **whose**، اسم اول مالک اسم دوم است.

نکته ۳: در قاعده آخر، معمولاً کلمه **reason** حذف می‌شود و جمله به صورت **That's why** در می‌آید.

ضمایر موصولی به عنوان مفعول حرف اضافه

همانطور که در مثالهای بالا می بینید گاهی در عبارتهای وصفی، ضمایر موصولی به عنوان مفعول حرف اضافه و در عبارتهایی نظیر *with which*، *for*، *to whom*، *which* و کار می روند (مثالهای ۳، ۸، ۹، ۱۰). در این صورت حرف اضافه جزء عبارت توصیفی است. در چنین شرایطی جای حروف اضافه در جمله به شرح زیر است:

۱- حرف اضافه قبل از ضمیر موصولی

1- The country **in which** Saadi was born is Iran.

کشوری که سعدی در آن به دنیا آمد ایران است.

2- The man **with whom** they argued was a reasonable man.

مردی که با او بحث کردند، مردی منطقی بود.

۲- حرف اضافه در آخر عبارت وصفی (یعنی جدا از ضمیر موصولی)

3- Mrs. Amini is the teacher **whom** I studied **with** for many years.

خانم امینی معلمی است که من برای چندین سال با او کلاس داشتم.

4- This is the bench **which** I left my purse **on**.

این نیمکتی است که من کیف پولم را روی آن جا گذاشتم.

☑ اکنون عبارتهای دسته اول را به شکل دسته دوم و بر عکس تبدیل کنید.

۳- اگر **that** به عنوان مفعول حرف اضافه استفاده شود، حرف اضافه هرگز قبل از آن به کار نمی رود، به عبارت دیگر بعد از حروف اضافه در

عبارتهای توصیفی هرگز **that** به کار نمی رود.

5- The party **that** I told **about** was last night. (نه about that)

نکته: اما اگر بعد از موصوف **کاما (،)** به کار رود، نمی توان بعد از آن **that** به کار برد و باید **which** به کار برد.

The tree, **which** I was watching, was a pine tree. (نه that I)

درختی که من تماشا می کردم، یک درخت کاج بود.

۴- اگر عبارت وصفی طولانی باشد، بهترین راه این است که حرف اضافه و ضمیر موصولی را در کنار یکدیگر به کار برد و نه جدا.

6- This is the bank **in which** I used to deposit many years ago. (نه which I.....in)

این بانکی است که من قبلاً در آن پول پس انداز می کردم.

نکاتی برای افزایش درک مطلب:

نحوه کوتاه کردن عبارتهای وصفی

همانطور که در مثالهای بالا دیدید، عبارتهای وصفی بعد از اسم قرار گرفته و با ضمیر موصولی شروع می‌شوند، اما گاهی با حذف برخی از اجزای جمله، عبارت و در نتیجه کل جمله کوتاه تر می‌شود، این موارد در زیر بیان می‌شوند.

۱- اگر بعد از ضمیر موصولی فاعل و فعل باشد، (یعنی در صورتی که **موصوف مفعولی** باشد) می‌توان ضمائر موصولی **whom** ، **which** و **that** را حذف کرد. در این صورت عبارت وصفی باقیمانده با فاعل و فعل شروع می‌شود.

A- Noun (S + V)

(فعل + فاعل) + اسم

- 1- The noise which he made woke everybody up. → The noise he made woke everybody up.
- 2- The man whom I saw told me to come back early. → The man I saw told me to come back early.
- 3- The people that he has employed are very young. → The people he has employed are very young.
- 4- This is the city where we have lived for ten years. → This is the city we have lived for ten years.

۲- در صورتی که زمان عبارت وصفی معلوم باشد، یعنی **فاعلی** باشد و بعد از ضمیر موصولی فعل قرار گیرد، (مانند حال ساده، حال استمراری، ماضی ساده، ماضی استمراری، آینده ساده، ماضی بعید، ماضی نقلی و...)، در این صورت ضمیر موصولی را حذف می‌کنیم و فعل بعد از آن را به صورت **ing** دار می‌آوریم. یعنی، عبارت وصفی باقیمانده با صفت فاعلی (مانند فعل **ing** دار) شروع می‌شود.

B- Noun + (فعل + ing)

(صفت فاعلی) + اسم

مثال ۱- زمان حال استمراری

1- People who are waiting for the bus often lose their patience. →

People waiting for the bus often lose their patience.

افرادی که منتظر اتوبوس می‌ایستند، اغلب شکیبایی خود را از دست می‌دهند.

مثال ۲- ماضی ساده

2- Boys who attended this school had to cut their hair short. →

Boys attending this school had to cut their hair short.

پسرانی که به این مدرسه می‌آمدند، مجبور بودند موهای خود را کوتاه نگه دارند.

نکته: گاهی نیز اگر فعل بعد از موصوف بیانگر آرزویی (در حال یا گذشته) باشد، ضمیر موصولی حذف شده و فعل مورد نظر به شکل صفت فاعلی در می‌آید. این افعال عبارتند از:

wish, desire, want, hope (like اما نه)

1- People who wished to see their super star had gathered before her house. →

People wishing to see their super star had gathered before her house.

مردمی که آرزو داشتند ستاره سینمای خود را ببینند، جلوی خانه او جمع شده بودند.

2- Fans who hope to watch their favorite team's game usually attend the stadium sooner than the others. → Fans

hoping to watch their favorite team's game usually attend the stadium sooner than the others.

طرفداران فوتبال که امیدوارند بازی تیم محبوبشان را تماشا کنند، معمولاً زودتر از بقیه به ورزشگاه می آیند.

۳- در صورتی که عبارت وصفی دارای زمان مجهول باشد، ضمیر موصولی و فعل to be حذف می شود. در این صورت عبارت وصفی باقیمانده با صفت مفعولی (PP) شروع می شود.

C- Noun + (PP)

(صفت مفعولی) + اسم

1- The police finally identified the man who was killed in the accident. →

The police finally identified the man killed in the accident.

پلیس بالاخره مردی را که در تصادف کشته شده بود، شناسایی کرد.

2- The works which were written by Avicenna are known all over the world. →

The works written by Avicenna are known all over the world.

کتابهایی که توسط ابوعلی سینا نوشته شده اند، در سراسر دنیا مشهورند.

3- Air pollution which is caused by automobiles is a great danger for the earth. →

Air pollution caused by automobiles is a great danger for the earth.

آلودگی هوا که توسط اتومبیلها ایجاد می شود، خطر بزرگی برای زمین است.

نکته: گاهی برای منفی کردن عبارتهای وصفی که در بالا بیان شد، از کلمه not قبل از صفت فاعلی و مفعولی بعد از موصوف استفاده می کنند.

The only building which was not destroyed in the flood was my uncle's. →

The only building not destroyed in the flood was my uncle's.

تنها ساختمانی که در سیل خراب نشد، خانه عموی من بود.

۴- در صورتی که بعد از فعل to be حرف اضافه باشد، ضمیر موصولی و فعل to be حذف می شوند. در این صورت عبارت وصفی باقیمانده با عبارت اضافه شروع می شود.

D- Noun + (عبارت اضافه)

(اسم + حرف اضافه) + اسم

1- The boy who is in the corner of the classroom is very energetic. →

The boy in the corner of the classroom is very energetic.

پسری که در گوشه کلاس است، بسیار پرانرژی است.

2- The apples which are on the tree are quite ripe and delicious. →

The apples on the tree are quite ripe and delicious.

سیبهایی که روی درخت هستند، کاملاً رسیده و خوشمزه هستند.

3- I couldn't solve the physics problems which were on page fifty. →

I couldn't solve the physics problems on page fifty.

من نتوانستم مسایل فیزیک را که در صفحه ۵۰ بودند، حل کنم.

نکاتی برای مطالعه بیشتر: ویژه زبان تخصصی

علاوه بر موارد بالا گاهی یک عبارت توصیفی به شکل "مصدر با to" نوشته می شود. در این صورت بعد از موصوف مصدر با to به کار می رود.

1- The first man who left the house was my father. →

The first man to leave the house was my father.

2- The last one who understands the problem is usually Ali. →

The last one to understand the problem is usually Ali.

نکته: البته گاهی برای بیان هدف یا توضیح خاصی در مورد موصوف نیز از این ساختار استفاده می شود.

1- He has a lot of books to read. →

He has a lot of books that he must read.

2- They need a garden to play in. →

They need a garden which they can play in.

یادآوری ۱: در درس ۱، با انواع کلمات ربط (conjunctions) آشنا شدید. گفتیم که ربط دهنده‌های دلیل عبارتند از:

whether (خواه، چه)	unless (مگر اینکه)	provided that (به شرط آنکه)
on condition that (مشروط به اینکه)	in case (در صورتیکه)	in the event that (در صورتیکه)
supposing that (به فرض اینکه)	assuming that (با این تصور که)	even if (حتی اگر)
if only (فقط اگر)	if (اگر)	

یادآوری ۲: ساختار جملات شرطی نوع اول که در کتاب یازدهم مورد بررسی قرار گرفت، به شرح زیر می‌باشد.

انواع جملات شرطی

در درس ۱، بیان کردیم که جملات حاوی کلمات ربط از دو قسمت ساخته شده اند:

۱- جملهٔ پیرو (وابسته-**adverb clause**): جمله‌ای که کلمهٔ ربط در آن به کار می‌رود و معنی جمله ناقص است.

۲- جملهٔ پایه (هسته-**main clause**): جمله‌ای که معنی جملهٔ پیرو را کامل می‌کند و خود معنی کاملی دارد.

✓ بدیهی است که در جملات شرطی، جمله‌ای که دارای کلمهٔ **if** یا مترادف‌های آن است، جملهٔ شرط یا پیرو و جملهٔ معنی‌دار دیگر، جواب شرط یا پایه است.

الف- شرطی نوع صفر

از این نوع شرطی، برای بیان قواعد و قوانینی که همیشه درست هستند و یا واقعیت‌های علمی که همیشه مصداق دارند استفاده می‌شوند.

if clause (condition)	Main clause (result)
If + simple present	simple present
If this thing happens	that thing happens, too.

زمان حال ساده | زمان حال ساده + **If**

- If water **reaches** 100 degrees, it **boils**.
- If people **eat** too much, they **get** fat.
- If you **touch** fire, you **get** burned.
- People **die** if they **don't eat**.

✓ اگر آب به صد درجه برسد، می‌جوشد.

✓ اگر مردم زیاد غذا بخوند، چاق می‌شوند.

✓ اگر تو آتش را لمس کنی، میسوزی.

✓ مردم میمیرند، اگر غذا نخورند.

- You **get** water if you **mix** hydrogen and oxygen.

✓ اگر اکسیژن و هیدروژن را تریب کنی، آب به دست می آوری.

- Snakes **bite** if they **are** scared.

✓ مارها نیش میزنند، اگر بترسند.

- If babies **are** hungry, they **cry**.

✓ اگر بچه ها گرسنه باشند، گریه می کنند.

ب- شرطی نوع اول (شرط آینده)

از این نوع شرط، برای بیان اتفاقاتی که نیافتاده و احتمال افتادن یا نیفتادن آنها در آینده می‌رود، استفاده می‌کنیم.

if clause (condition)	Main clause (result)
If + simple present	simple future
If this thing happens	that thing will happen.

جمله امری یا زمان آینده ساده / زمان حال ساده + If

will
can } فعل ساده +
may

1- Shut down the window if you are cold.

فعل امر

حال ساده

پنجره را ببند، اگر احساس سرما می‌کنی.

2- If we don't go to their party, they will be very angry.

حال ساده

آینده ساده

اگر ما به میهمانی آنها نرویم، ناراحت می‌شوند.

3- If you study hard, you can pass your exam.

حال ساده

آینده ساده

اگر سخت مطالعه کنی، میتوانی امتحانت را پاس کنی.

ج- شرطی نوع دوم (حال غیر واقعی)

از این نوع شرط، برای بیان اتفاقاتی که در حال نیافتاده و جنبه فرضی، رویا یا آرزو دارد و اصلاً احتمال وقوع آنها نمی‌رود، استفاده می‌شود.

If clause (condition)	Main clause (result)
If + simple past	present conditional or present continuous conditional
If this thing happened	that thing would happen.

زمان آینده در گذشته ساده / زمان گذشته ساده + If

would }
could } + فعل ساده
might }

1- He could pass the exam if he studied hard.
آینده در گذشته ساده

او می‌تواند امتحان را پاس کند، اگر سخت مطالعه کند. (ولی نمی‌کند!)

2- If I were rich, I could help the poor.
آینده در گذشته ساده

اگر من ثروتمند بودم، می‌توانستم به فقرا کمک کنم. (ولی نیستم!)

3- What would you do if you saw a bear?

اگر یک خرس ببینید، چه می‌کنید؟ (این یک فرض است نه واقعیت!)

4- If you had one million dollars, what would you buy?

اگر یک میلیون دلار داشتی، چه می‌کردی؟ (این یک رویا است!)

5- If I were you, I would buy that car.

اگر من جای تو بودم، آن ماشین را می‌خریدم. (قطعاً من نمیتوانم جای تو باشم!)

دقت کنید که مثلاً در مثال ۲، من اکنون ثروتمند نیستم و نمی‌توانم به فقرا کمک کنم، در مثال ۳، شما الان خرسی نمی‌بینید و یا در مثال ۴، شما اکنون یک میلیون دلار ندارید و در نتیجه، چیزی نمی‌توانید بخرید.

چ- شرطی نوع سوم (گذشته غیر واقعی)

از این نوع شرط، برای بیان اتفاقاتی که در گذشته نیافتاده و طبیعتاً احتمال وقوع آنها نمی‌رود.

If clause (condition)	Main clause (result)
If + past perfect	perfect conditional or perfect continuous conditional
If this thing had happened	that thing would have happened.

زمان آینده در گذشته کامل / زمان ماضی بعید + If

would }
could } + have + PP
might }

1. You would have passed your exam if you had worked harder.

اگر سخت‌تر کار کرده بودی، امتحان‌ت را پاس می‌کردی.

2. I would have believed you if you hadn't lied to me before.

من حرفت را باور نمی‌کردم اگر قبلاً به من دروغ نگفته بودی.

3. If I'd known you were in hospital, I'd have visited you.

اگر میدانستم که شما در بیمارستان هستید، به دیدن شما می‌آمدم.

4. I'd have bought you a present if I'd known it was your birthday.

من برای تو یک هدیه میخریدم اگر میدانستم که تولدت است.

5. If it had rained, you would have gotten wet.

ماضی بعید

آینده در گذشته کامل

اگر باران باریده بود، تو خیس میشدی.

دقت کنید که در مثال ۱، شما سخت مطالعه نکردید و امتحان خود را پاس نکردید یا در مثال ۶، اگر باران باریده بود، شما خیس می شدید. (یعنی نه بارانی باریده و نه شما خیس شدید!)

نکته: گاهی انجام فعل جمله ی پایه مشروط به انجام فعل جمله ی پیرو نیست و در هر دو صورت فعل محقق می شود، که در این صورت از if.....or not استفاده می کنیم.

I will go swimming if the weather is fine.

اگر هوا خوب باشد، به شنا خواهیم رفت. (مشروط)

⇒ I will go swimming if the weather is fine or not.

اگر هوا خوب باشد یا نباشد، به شنا خواهیم رفت. (غیر مشروط)

Whetheror

اگر انجام فعل پایه مشروط به انجام فعل جمله ی پیرو نباشد، یعنی چه این شرط، چه آن شرط تفاوتی نکند و عمل در هر دو صورت انجام پذیرد، از این کلمات ربطی استفاده می کنیم. (معنی آن "خواه.....یا....." می باشد.)

1- Whether you like this course or you hate it, you have to take it.

شما چه این واحد درسی را دوست داشته باشی، چه از آن متنفر باشی، مجبوری آن را انتخاب کنی.

2- This is a very useful exercise for you to do, whether you find it easy or difficult.

انجام این تمرین ورزشی برای شما بسیار مفید است، چه از نظر شما سخت باشد چه آسان.

3- Whether heavy or light, we have to move the table.

چه سنگین، چه سبک، ما باید این میز را حرکت دهیم.

همانطور که در مثالها دیدید، بعد از هر دو قسمت کلمه ربطی می توان کلمه، عبارت یا جمله کامل به کار برد.

نکته: تفاوت بین if با whether- به مثالهای زیر توجه کنید.

1- I will go to work whether I feel better or not.

2- I will go to work whether or not I feel better.

3- I will go to work if I feel better or not.

من به سر کار می روم، چه حالم بهتر باشد یا نه.

با مقایسه جملات فوق متوجه می شویم که ربط دهنده whether..... or not را می توان با فاصله یا پشت سر هم به کار برد، در حالی که if or not نمی توان پشت سر هم قرار داد.

نکته: می توان پس از or از تکرار عناصر گرامری که قبلا ذکر شده است، خودداری کرد.

-I am going to swim whether it is cold or it is hot.

قصده دارم شنا کنم، خواه هوا گرم باشد یا هوا سرد باشد.

جمله‌ی فوق را به دو شکل زیر نیز می‌توان بیان کرد.

→ I am going to swim whether it is cold or hot.

→ I am going to swim whether it is cold or not.

Moradian Fard

درس سوم

مجهول افعال وجهی (Modal Verbs)

یادآوری: در درس ۱، نحوه مجهول کردن جملات معلوم را آموختید، در این درس نحوه مجهول کردن افعال وجهی (یا Modals) را می‌آموزید. قبل از آن، کاربرد مختصری از کلیه افعال مدال که در پایه دهم آموختید، را ذکر می‌کنیم.

can	توانایی انجام کار در زمان حال - اجازه گرفتن - خواهش مودبانه - پیشنهاد کمک - احتمال انجام کاری
could	گذشته can در معنی توانایی انجام کار
will	خواهش مودبانه - قول - تصمیم آنی - پیش بینی - حقایق - شرطی نوع اول
would	شرطی نوع دوم - اتفاقات تکراری در گذشته - خواهش مودبانه - نقل قول غیر مستقیم
shall	به جای will برای اول شخص مفرد و جمع
should	توصیه، اجبار ضعیف و وظیفه
must	نتیجه گیری قطعی - اجبار قوی
might	احتمال یا پیش بینی ضعیف
may	احتمال - پیش بینی - اجازه دادن یا گرفتن
have to / has to	اجبار در انجام کاری
had to	اجبار در انجام کاری در گذشته
ought to	باید اخلاقی یا اجتماعی و مودبانه

نحوه مجهول کردن افعال modal

به مثال زیر که مراحل مجهول کردن افعال وجهی را بیان می‌کند، توجه کنید:

۱- ابتدا باید ببینیم فعل جمله معلوم که می‌خواهیم آن را مجهول کنیم متعدی (گذرا به مفعول) است یا لازم (ناگذر به مفعول)؛ زیرا افعال لازم قابل تبدیل به مجهول نیستند. **افعال متعددی**، افعالی هستند که مفعول می‌گیرند و **افعال لازم**، افعالی هستند که مفعول نمی‌گیرند.

We **should keep** the **butter** in the fridge.

مفعول فعل متعدی

۲- ابتدا مفعول جمله معلوم را به ابتدای جمله مجهول منتقل می‌کنیم که به آن **Objective Subject!** می‌گویند.

The butter in the fridge.

۳- فعل کمکی وجهی را نوشته و پس از آن **be** را به آن اضافه می‌کنیم.

The butter **should be**in the fridge.

۴- فعل اصلی جمله معلوم را به شکل قسمت سوم فعل (اسم مفعول) در جمله مجهول بکار می‌بریم.

The butter should be **kept** in the fridge.

۵- در صورت نیاز، فاعل جمله معلوم را به انتهای جمله مجهول منتقل کرده و قبل از آن by قرار می‌دهیم. در صورتیکه فاعل ضمیر باشد آن را به ضمیر مفعولی تغییر می‌دهیم.

The butter should be kept in the fridge **by us**.

✓ دیدید که چندان هم سخت نبود، درسته؟! 😊

چند مثال دیگر:

Active Verb	Passive Verb	Example
can see	can be seen	That painting can be seen in the Louvre.
should do	should be done	The work should be done on time.
would sell	would be sold	The tickets would be sold there if possible.
might finish	might be finished	It might be finished by next week.
must pay	must be paid	Employees must be paid on the last day of the month.

☑ حالا سعی کنید جملات زیر را به مجهول تبدیل کنید.

Active: We should wash the dishes now.

Passive:

Active: Our English teacher may give an exam today.

Passive:

Active: Thomas has written many books.

Passive:

Active: Do you have to pay the bill before leaving the restaurant?

Passive:

Active: Juan can give them some information about the job.

Passive 1:

Passive 2:

Active: You must obey the traffic rules.

Passive:

👉 نکاتی برای مطالعه بیشتر: ویژه زبان تخصصی

زمان گذشته افعال وجهی

شکل گذشته برخی مدالها، با اضافه کردن "have + PP" به مدال درست می‌شود که البته کاربرد آنها با زمان حالشان کمی متفاوت است.

may	} + have + pp
might	
must	
could	
couldn't	
should shouldn't	

A- فاعل + may / might + have + pp

از این ساختار برای بیان احتمال و امکان انجام عملی در زمان گذشته به کار می‌رود. زمانی از این ساختار استفاده می‌کنیم که در مورد اتفاق انجام شده، فقط حدس و گمان داشته باشیم و مطمئن نباشیم.

- -Why isn't Mr. Amini in his office? -He may/ might have gone home, but I'm not sure.

چرا آقای امینی در دفترش نیست؟ او ممکن است به خانه رفته باشد، ولی مطمئن نیستیم.

نکته: تفاوت خاصی بین استفاده از may و might وجود ندارد و در هر دو مورد، میزان اطمینان از سخن گفته شده، تقریباً کمتر از ۵۰ درصد است.

B- فاعل + must + have + pp

از این ساختار برای بیان یقین و اطمینان از انجام کاری در زمان گذشته استفاده می‌شود. یعنی، با استفاده از شواهد موجود، گوینده به این نتیجه رسیده است که وقوع فعل در گذشته، تقریباً حتمی است. (درجه اطمینان از سخن گفته شده، در حدود ۹۵٪ است)

- Mary got quite unhappy after visiting her Chemistry teacher. She must have failed her exam.

مری بعد از دیدار معلم شیمی‌اش، کاملاً ناراحت شد. او حتماً باید از امتحانش افتاده باشد.

نکته: برای نفی استنباط منطقی در زمان گذشته از ساختار زیر استفاده می‌کنیم که می‌توان آن‌را شکل منفی ساختار بالا نامید.

C- فاعل + can't + have + pp

- George can't have stolen the money. He wasn't there when the money was stolen.

جورج قطعاً پول را ندزدیده است، وقتی پول دزدیده شد، او آن‌جا نبود.

D- فاعل + should + have + pp

از این ساختار برای بیان کاری که بهتر بود در گذشته انجام می‌شد، ولی انجام نشده است؛ استفاده می‌شود. به عبارت دیگر، اگر انجام عملی در گذشته، مصلحت‌آمیز بوده و باید انجام می‌شده، ولی به هر دلیل انجام نشده، از این ساختار استفاده می‌کنیم.

- You were sick last night. You should have visited a doctor.

شما دیشب بیمار بودید. بهتر بود دکتر را می‌دیدید.

نکته: برای این که کاربرد 'must' و 'should' را در زمان گذشته با هم اشتباه نکنید، بهتر است 'must' را "حتماً" و 'should' را "بہتر بود" یا "باید" معنی کنید.

E- shouldn't + have + pp

بدیهی است که ساختار فوق که شکل منفی ساختار قبلی می‌باشد، برای بیان کاری استفاده می‌شود که در گذشته نباید انجام می‌شده، ولی انجام شده است.

➤ The child feels sick. He shouldn't have eaten so much.

بچه حال خوشی ندارد، او نباید اینقدر می‌خورد.

F- could + have + pp

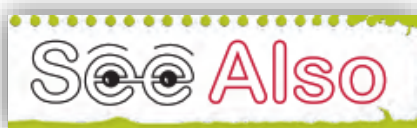
از این ساختار برای بیان کاری که توانایی انجام آن در گذشته وجود داشته، ولی انجام نشده یا امکان انجام آن در گذشته وجود نداشته است که نهایتاً انجام نشده است؛ استفاده می‌کنیم.

➤ The weather was sunny and nice yesterday but you stayed at home. You could have gone swimming.

هوا دیروز آفتابی و زیبا بود، اما تو در خانه ماندی. تو می‌توانستی به شنا بروی.

نکته آخر: نحوه ساختن شکل مجهول گذشته مدالها، در جدول زیر آمده است.

Active Modal	Passive Modal	Example
could have done	could have been done	It could have been done by John.
should have finished	should have been finished	It should have been finished yesterday.
might have lost	might have been lost	It might have been lost when we were travelling.

زمان ماضی بعید (گذشته کامل) Past Perfect

زمان ماضی بعید (گذشته کامل که ترجمه لفظ به لفظ past perfect) می‌باشد نشان می‌دهد که کاری در زمان گذشته قبل از یک عمل گذشته دیگر انجام گرفته است. در تصویر زیر، نقطه ای که دور آن دایره کشیده شده است، زمان انجام فعل ماضی بعید را نشان می‌دهد.

طرز ساختن ماضی بعید

این زمان به کمک فعل کمکی had همراه با اسم مفعول فعل ماضی ساخته می‌شود.

I **had gone** to school....

Mary **had seen** the film....

علائم ویژه ماضی بعید

زمان ماضی بعید، معمولاً به همراه یک جمله ماضی ساده بیان می‌شود: برای درک بهتر این موضوع، به مثال زیر توجه فرمایید:

- I **had eaten** lunch **before** Reza **came**.

1

2

قبل از اینکه رضا بیاید، من ناهار خورده بودم.

در این جمله، عمل خوردن ناهار (عمل شماره ۱) قبل از آمدن رضا (عمل شماره ۲) صورت گرفته است. پس به ماضی بعید بیان شده و آمدن رضا که بعد از آن صورت گرفته است، با ماضی ساده یا گذشته ساده بیان شده است و بین دو جمله، از کلمه ربطی before استفاده شده است.

پس تقریباً می‌توان گفت جملات ماضی بعید از ساختار زیر پیروی می‌کنند.

.... + گذشته ساده + فاعل / کلمه ربطی / + قسمت سوم فعل + had + فاعل

نکته: کلمات ربطی (conjunctions) که در ساختار ماضی بعید به کار می‌روند عبارتند از:

- When
- Before
- Because / since / As
- As soon as
- After
- By the time
-

- معمولاً ساختارهای زیر برای ساخت ماضی بعید متداول است، ولی به خاطر داشته باشید که شما نیازی به حفظ کردن آنها ندارید، فقط کافی است بدانید یک طرف زمان ماضی ساده و یک طرف زمان ماضی بعید به کار می‌رود.

گذشته ی ساده + before / ماضی بعید

گذشته ی ساده + when / ماضی بعید

ماضی بعید + because / گذشته ی ساده

ماضی بعید + after / گذشته ی ساده

☑ اکنون، هر یک از موارد بالا را در جملات زیر بیابید.

- After I **had seen** that movie, I saw you.
- She **had changed** her hair style before we met her.
- When I arrived home, my mother had already cooked lunch.
- We were tired because we **had visited** so many different places.
- I did not have any money since I **had lost** my wallet.
- Tony knew Istanbul so well as he **had visited** the city several times.
- Hassan **had left** as soon as we came here.

کاربردهای زمان ماضی بعید

مهم ترین استفاده های این زمان عبارتند از:

(۱) همانطور که ذکر شد، برای بیان عمل یا کاری که در گذشته قبل از عمل دیگری اتفاق افتاده باشد از گذشته کامل (ماضی بعید) استفاده می شود که نیازمند دو عمل است: عملی که در گذشته دور تر انجام شده به شکل بعید و عملی که بعداً انجام شده به شکل گذشته ساده بیان می شوند.

When my little baby brother got up, I had eaten my breakfast.

هنگامی که برادر کوچکترم از خواب بیدار شد، من صبحانه ام را خورده بودم.

نکته ۱: اگر بخواهیم به مقایسه گذشته ساده و ماضی بعید اشاره کنیم، می توان گفت اگر دو عمل در گذشته پشت سر هم یا با فاصله کوتاهی انجام شده باشند هر دو عمل به شکل گذشته ساده بیان می شوند و اگر عملی در گذشته قبل از عمل دیگر با فاصله انجام شده باشد از گذشته بعید استفاده می شود. به دو مثال زیر دقت کنید:

When I arrived at the airport, the plane had landed.

وقتی که به فرود گاه رسیدم، هواپیما به زمین نشسته بود.

When I arrived at the airport, the plane landed.

وقتی که به فرود گاه رسیدم، هواپیما به زمین نشست.

نکته ۲: اگر چندین عمل در گذشته با فاصله کم یا یکی پس از دیگری اتفاق افتاده باشد، از گذشته ساده استفاده می کنیم نه ماضی بعید.

I arrived home at 1:30, ate my lunch, took a nap, and did my homework.

ساعت یک و نیم به خانه رسیدم، ناهار خوردم، چرت زدم و تکالیفم را انجام دادم.

(۲) برای بیان عمل یا حالتی که در گذشته شروع شده و تا انجام دادن عملی دیگر در گذشته ادامه داشته است.

My teacher had lived in Paris before he studied art there.

معلم من قبل از اینکه تحصیل در رشته هنر را در پاریس آغاز کند، آنجا زندگی کرده بود.

By the time his uncle got a very good job, he had taken many risks.

تا زمانی که عمویش شغل خوبی بدست آورد، ریسک‌های زیادی را کرده بود.

(۳) برای بیان عمل یا حالتی که در زمان مشخص در گذشته اتفاق افتاده است علاوه بر گذشته ساده از ماضی بعید نیز می‌توان استفاده کرد. کلمات *before* و *after* تعیین‌کننده هستند که کدام عمل ابتدا انجام شده است.

I sent an email on October 7th before she asked me on October 10th.

قبل از این که او در تاریخ دهم اکتبر درخواست کند، من ایمیل را در تاریخ هفتم اکتبر فرستادم.

I had sent an email on October 7th before she asked me on October 10th.

قبل از این که او در تاریخ دهم اکتبر درخواست کند، من ایمیل را در تاریخ هفتم اکتبر فرستاده بودم.

اما اگر ماضی بعید به انجام دادن عملی در گذشته در زمانی مشخص اشاره نکند، نمی‌توان از آن استفاده کرد. این بدان معنی است که ما مفهوم دیگری جز انجام دادن عملی در گذشته در زمان مشخص را داریم. به عنوان مثال گذشته کامل در جمله زیر دلالت بر کمبود تجربه کافی را دارد تا انجام دادن عملی در زمان مشخص:

He never drove a car before he got his driving license. (غلط)

او قبل از این که گواهی نامه رانندگی بگیرد، رانندگی نمی‌کرد.

He had never driven a car before he got his driving license. (درست)

او قبل از این که گواهی نامه رانندگی بگیرد، رانندگی نکرده بود.

(۴) اگر زمان گذشته مشخصی جمله داشته باشد، می‌توان از زمان گذشته کامل استفاده کرد.

By 8 pm, I had had a delicious dinner

They had arrested the culprits by April 7th

(۵) برای کارهایی که اثر آنها و یا خود آنها تا زمانی که در گذشته ارائه می‌دهیم ادامه داشته باشد.

He had eaten my sandwich, so I was very hungry

I bought a new laptop because she had broken my old one

(۶) جملات شرطی نوع سوم (به درس ۲ مراجعه کنید).

If I hadn't studied English literature, I would have studied MBA.

If you had announced everyone about the burglary, you would have never been accused of that crime.

یعنی بخش *if clause* با زمان گذشته کامل ساخته می‌شود.

طرز منفی و سوالی کردن گذشته کامل

برای سوالی کردن فعل کمکی had را به ابتدای جمله می آوریم و برای منفی کردن کلمه not را بعد از فعل کمکی had قرار می دهیم.

1. **Had** you **cleaned** up the mess by the time they came home?
2. **What had** they **said** that made him so angry?
3. I **had not eaten** at that restaurant before today.
4. Samantha **hadn't had** time to explain her side of the story.
5. My friends **hadn't ever gone** to France.
6. My friends **had never gone** to the USA either.

قیود ویژه ماضی بعید

قیدهایی که در زمان ماضی نقلی (حال کامل) استفاده می‌شوند، در زمان ماضی بعید نیز به کار می‌روند؛ (با این تفاوت که ماضی بعید در واقع گذشته ماضی نقلی است و هر دو عمل آن در گذشته اتفاق افتاده اند). این کلمات عبارتند از:

Already, yet, still, since, for

- He introduced me to his father, and I realized had **already** met him.
- I ate a lot of food last night for dinner, because I **hadn't** eaten anything **since** breakfast.
- I had not seen my sister **for** 3 months.
- My teacher asked me for my project, but I **had** not finished it **yet**.

با آرزوی آینده ای خوش برای همه شما عزیزان، مرادیان فرد جونتقانی

آدرس کانال تلگرامی و صفحه اینستاگرامی کنکور ما:

Instagram ID : @konkur_moradianfard

- ✓ آموزش حرفه ای دستور و تکنیکهای خواندن کنکور در آموزشگاه گلشن راز شهر کرد
- ✓ شهر کرد، خیابان ولیعصر شمالی، حدفاصل باهنر و کاشانی، شماره تلفن آموزشگاه: ۰۳۸-۳۲۲۵۰۴۹۶۰ / ۰۹۱۳۶۷۴۲۵۲۰/
- ✓ با آرزوی آینده ای خوش برای همه شما عزیزان، مرادیان فرد جونتقانی